

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marek Stachoń

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anita Szczepanik

Przy udziale oskarżycielki subsydiarnej H. R. i oskarżyciela subsydiarnego T. R.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12.06.2018 r., 04.10.2018 r., 20.11.2018 r., 15.01.2019 r., 05.02.2019 r.

sprawy 1. **R. H.**, syna J. i I. z domu H. - Ł., urodzonego dnia (...) w G.,

2. M. H. (1) z domu J., córki T. i K. z domu K., urodzonej dnia (...) w P.

oskarżonych o to, że

I. w okresie od października 2016 roku do dnia 9 marca 2018 r. w P. woj. (...) poprzez użytkowanie urządzenia grzewczego w postaci kominka oraz kotłów gazowych w bliźniaczym budynku przy ul. (...) w P. w sposób niezgodny z przepisami nie zapewniając bezpieczeństwa użytkowania tego obiektu oraz bliźniaczego budynku przy ul. (...) w P., narazili użytkowników budynku usytuowanego przy ul. (...) w P. w tym H. R. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu

tj. o czyn z art. 90 i 91a ustawy Prawo budowlane

II. w okresie od połowy 2012 r. do 9 grudnia 2016 r. w P. woj. (...) uporczywie nękali H. R. przez użytkowanie, na terenie bliźniaczego budynku mieszkalnego usytuowanego przy ul. (...) w P. wbrew obowiązkowi zachowania bezpieczeństwa użytkowania obiektu budowlanego, urządzenia grzewczego w postaci kominka, przy niezgodnym z zasadami prawa budowlanego wykonaniu urządzeń kominowych co spowodowało wydzielanie się przez rozszczelnienia kanałów kominowych substancji trujących, gazów i spalin powstających w procesie spalania paliwa do pomieszczeń bliźniaczego budynku przy ul. (...) w P. wzbudzając w ten sposób u pokrzywdzonych poczucie ciągłego zagrożenia

tj. o czyn z art. 190a§1 kk

1. **oskarżonych M. H. (2) i R. H.** uniewinnia od dokonania zarzucanych im czynów;

2. zasądza na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. K. Z. kwotę 929,88 (dziewięćset dwadzieścia dziewięć 88/100) złotych tytułem nieopłaconego zastępstwa procesowego wykonywanego z urzędu;

3. na mocy art. 632 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 640 k.p.k. obciąża oskarżycielkę subsydiarną H. R. zwrotem wydatków w kwocie 300 (trzystu) złotych.

II K 213/18

UZASADNIENIE

Oskarżyciel subsydiarny – H. R. działając przez pełnomocnika oskarżyła R. H. i M. H. (2) o to, że:

I. w okresie od października 2016 roku do dnia 9 marca 2018 roku w P. województwa (...) poprzez użytkowanie urządzenia grzewczego w postaci kominka oraz kotłów gazowych w bliźniaczym budynku przy ul. (...) w P. w sposób niezgodny z przepisami nie zapewniając bezpieczeństwa użytkowania tego obiektu oraz bliźniaczego budynku przy ul. (...) w P., narazili użytkowników budynku usytuowanego przy ul. (...) w P. w tym H. R. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, to jest o czyn z art. 90 i 91a ustawy prawo budowlane w zb. z art. 160 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

II. W okresie od połowy 2012 roku do 9 grudnia 2016 roku w P. województwa (...) uporczywie nękali H. R. przez użytkowanie na terenie bliźniaczego budynku mieszkalnego usytuowanego przy ul. (...) w P. wbrew obowiązкови zachowania bezpieczeństwa użytkowania obiektu budowlanego urządzenia grzewczego w postaci kominka, przy niezgodnym z zasadami prawa budowlanego wykonaniu urządzeń kominowych, co spowodowało wydzielanie się przez rozszczelnienia kanałów kominowych substancji trujących, gazów i spalin powstających w procesie spalania paliwa do pomieszczenia bliźniaczego budynku przy ul. (...) w P. wzbudzając w ten sposób w pokrzywdzonych poczucie ciągłego zagrożenia, to jest o czyn z art. 190a § 1 k.k.

Po przeprowadzeniu rozprawy sąd ustalił i zważył, co następuje:

M. H. (2) i R. H. są właścicielami połowy domu bliźniaczego położonego w P. przy ul. (...), natomiast właścicielem drugiej połowy domu bliźniaczego położonego w P. przy ul. (...) w P. jest A. R., ale faktycznie w tym domu mieszkają jej rodzice H. R. i T. R.. H. R. wraz z rodziną mieszka w tym domu od lat siedemdziesiątych, czyli od wybudowania domu. Małżonkowie H. nabyli swój dom w roku 2012 i po nabyciu rozpoczęli remont domu, podczas którego między innymi rozebrali piec kaflowy, a w jego miejsce wstawili kominek. W dniu 8 listopada 2012 roku pracownicy Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w P. dokonali oględzin budynku położonego w P. przy ul. (...), po których w dniu 13 listopada 2012 roku Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego wydał decyzję, w której wstrzymał prowadzenie robót budowlanych związanych z samowolną przebudową instalacji grzewczej (kominka) oraz remontem budynku mieszkalnego zlokalizowanego na działce nr (...) w P. przy ul. (...) i w ramach niezbędnych zabezpieczeń ze względu na możliwość zagrożenia bezpieczeństwa ludzi zakazał użytkowania kominka w w/w budynku oraz nałożył na M. i R. H. obowiązek przedstawienia w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia ocen technicznych samowolnie wykonanych robót budowlanych. Decyzją z 25 listopada 2012 roku Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego nałożył na M. i R. H. obowiązek wykonania ekspertyzy technicznej dotyczącej stanu technicznego zawierającej: określenie ilości i rodzaju kanałów kominowych przyporządkowanych do lokalu przy ul. (...) oraz sposobu podłączenia poszczególnych pomieszczeń i urządzeń wraz z oceną prawidłowości zastosowanych rozwiązań; określenie stanu technicznego wszystkich kanałów kominowych przyporządkowanych lokalowi przy ul. (...), a w szczególności ich szczelności, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości podać należy szczegółowy sposób usunięcia nieprawidłowości; określenie przydatności pomieszczeń do zainstalowania urządzeń grzewczych wraz z rozwiązaniem sposobu organizacji wentylacji nawiewno - wywiewnej w pomieszczeniu z zainstalowanymi urządzeniami gazowymi i kominkiem zapewniającej odpowiednią ilość powietrza zewnętrznego do spalania paliwa i wentylacji; ocenę przydatności do użytkowania instalacji gazowej sposobu prowadzenia przewodów gazowych, szczelności oraz sposobu podłączenia urządzeń gazowych do instalacji gazowej, wentylacyjnej i spalinowej w terminie do 28 lutego 2014 roku. Podczas rozprawy administracyjnej w dniu 11 kwietnia 2014 roku H. R. oświadczyła, że strona twierdzi, iż ona wydaje bełkot, po czym opuściła salę, natomiast R. H. oświadczył, że zastosuje się do zawartych w ekspertyzie zaleceń. W dniu 3 marca 2016 roku małżonkowie H. zgłosili zamiar remontu komina dymowego polegający na montażu wkładu kwasoodpornego zakończonego nasadą kominową. Reprezentująca właścicielkę budynku przy ul. (...) w P. A. R. H. R. wniosła zastrzeżenia do zgłoszenia małżonków H. twierdząc, że przewód kominowy, którego dotyczy rozszczenie stanowi własność A. R.. W dniu 10 czerwca 2015 roku małżonkowie H. złożyli skargę na decyzję Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w L. z dnia 7 maja 2015 roku nakazującą demontaż kominka. Postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2016 roku Starosta (...) wniósł sprzeciw w sprawie zgłoszenia zamiaru wykonania robót budowlanych polegających na remoncie komina dymowego w budynku mieszkalnym w zakresie montażu wkładu kominowego zlokalizowanego na działce o nr ewid. 1150 przy ul. (...) w P. wobec wątpliwości co do własności kanału kominowego odprowadzającego spaliny. Decyzją z dnia 19 maja 2016 roku

Wojewoda L. uchylił decyzję Starosty (...) o wniesieniu sprzeciwu w całości i orzekł o wniesieniu sprzeciwu w sprawie zgłoszenia zamiaru wykonania robót budowlanych polegających na remoncie komina dymowego w zakresie wkładu kominowego w budynku mieszkalnym zlokalizowanym na działce nr (...) przy ul. (...) w P. oraz obowiązku zyskania pozwolenia na wykonanie przedmiotowych robót budowlanych podtrzymując argumentację Starosty Pułaskiego. Decyzją z dnia 6 września 2016 roku Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego stwierdził nieważność decyzji L. Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego z dnia 7 maja 2015 roku nakazującej demontaż kominka. Decyzją z dnia 25 października 2016 roku Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego utrzymał w mocy własną decyzję z dnia 6 września 2016 roku. W dniu 5 grudnia 2016 roku pracownicy Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w P. przeprowadzili kontrolę kominka zamontowanego w salonie budynku przy ul. (...) w P. i stwierdzili prawidłowe jego podłączenie, prawidłowy ciąg i brak zadymienia w trakcie pracy. W dniu 28 grudnia 2016 roku funkcjonariusze Komendy Powiatowej w P. przeprowadzili oględziny kominka zamontowanego w salonie budynku przy ul. (...) w P. i stwierdzili brak zadymienia oraz brak zapachu spalin. Decyzją z dnia 29 grudnia 2016 roku Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w P. nałożył na małżonków H. obowiązek wykonania określonych robót budowlanych w celu doprowadzenia wykonanych na wspólnej ścianie kominowej i kominach budynków w zabudowie bliźniaczej zlokalizowanych w P. przy ul. (...) robót budowlanych do stanu zgodnego z prawem polegających na: uszczelnieniu kanałów kominowych: dymowego od kominka i spalinowych od kotła gazowego i gazowego podgrzewacza wody oraz przewodów wentylacyjnych celem zwiększenia bezpieczeństwa, dla polepszenia szczelności komina poprzez montaż kwasoodpornych i żaroodpornych wkładów kominowych wyprowadzonych 1 metr ponad dach i zakończonych nasadami kominowymi w terminie do 30 marca 2017 roku. Decyzją z 3 marca 2017 roku L. Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego uchylił decyzję Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w P. z dnia 9 marca 2015 roku nakładającą obowiązek demontażu kominka przekazując sprawię do ponownego rozpoznania na skutek zażalenia reprezentującej A. R. H. R.. Decyzją z dnia 28 grudnia 2017 roku L. Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego uchylił decyzję Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego z dnia 6 września 2017 roku nakładającą na A. R. obowiązek rozbioru okna połaciowego, ponieważ prawidłowo zamontowane szczelne okno połaciowe podczas jego zamknięcia nie stwarza zagrożenia przedostawania się dymu do pomieszczeń mieszkalnych. Postanowieniem z dnia 28 grudnia 2017 roku L. Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego uchylił decyzję Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w P. z dnia 13 lipca 2017 roku wstrzymującą prowadzenia robót budowlanych związanych z samowolną przebudową dachu i kominów, ponieważ roboty te zostały już wykonane. Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2018 roku Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego utrzymał w mocy zaskarżone przez reprezentującą A. R. H. R. postanowienie L. Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego z dnia 26 lipca 2018 roku odmawiające zwolnienia z grzywny A. R. za nie okazanie przedmiotu oględzin tj. budynku mieszkalnego położonego w P. przy ul. (...) w dniu 27 kwietnia 2018 roku. Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2018 roku Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego utrzymał w mocy zaskarżone przez reprezentującą A. R. H. R. postanowienie L. Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego z dnia 19 czerwca 2018 roku nakładające grzywnę na A. R. za nie okazanie przedmiotu oględzin tj. budynku mieszkalnego położonego w P. przy ul. (...) w dniu 12 czerwca 2018 roku. Postanowieniem z dnia 10 września 2018 roku L. Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego odmówił zwolnienia A. R. od kary grzywny nałożonej postanowieniem z dnia 26 lipca 2018 roku za nieokazanie w dniu 24 lipca 2018 roku przedmiotu oględzin tj. budynku mieszkalnego położonego w P. przy ul. (...). Postanowieniem z dnia 10 grudnia 2018 roku L. Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego nałożył na A. R. grzywnę za nieokazanie przedmiotu oględzin tj. budynku przy ul. (...) w P. w dniu 15 listopada 2018 roku. Postanowieniem z dnia 30 stycznia 2019 roku L. Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego odmówił zwolnienia A. R. od grzywny nałożonej postanowieniem z dnia 10 grudnia 2018 roku. W trakcie postępowania administracyjnego przeprowadzono szereg ekspertyz i opinii. W dniu 10 kwietnia 2013 roku mistrz kominarski P. P. przeprowadził oględziny kominka wykonanego w budynku nr (...) i przewodu kominowego, do którego podłączony jest komin i stwierdził, że z powodu braku projektu co do obydwu części budynku należy przyjąć, że do komina tego były podłączone węglowe piece kaflowe, do kominka nie wykonano doprowadzenia powietrza zewnętrznego, istnieje możliwość przedostawania się dymu do budynku nr (...) przy niekorzystnych warunkach pogodowych (wiatr i niskie ciśnienie powietrza) poprzez wentylację w pokoju przy zaistniałym w niej odwrotnym ciągu spowodowanym zbytnim uszczelnieniem mieszkania i w tym stanie komin może stanowić zagrożenie dla mieszkańców budynku nr (...), gdyż przez wentylację pokojową może wydobywać się dym wraz z tlenkiem węgla, więc w celu poprawnego działania kominka należy zamontować wkład z rur żaroodpornych atestowanych co najmniej

Ø 150 mm w przewodzie, do którego podłączony jest kominek oraz podwyższyć go około 1 m rurą żaroodporną ocieploną zakończoną wywietrzakiem typu huzar. Dnia 15 lipca 2013 roku Z. S. wydał opinie techniczne, w których potwierdził wykonanie robót remontowych oraz innych niż budowa i podłączenia kominka w budynku mieszkalnym oraz w budynku gospodarczym zgodnie ze sztuką budowlaną i należytą starannością. W opinii z 28 lutego 2014 roku biegłe E. K. i A. G. wydały ekspertyzę, w której stwierdziły, że instalacja kominkowa została wykonana prawidłowo, ale zaleciły wykonanie następujących prac: bezpośrednie połączenie kanału nawiewnego prowadzącego do kominka z kratką nawiewną w ścianie podpiwniczenia, zwiększenie średnicy w/w przewodu nawiewnego z Ø 100 mm do Ø 150 mm i zaizolowanie przewodu, wykonanie dodatkowego kanału wentylacyjnego w kuchni z blachy nierdzewnej pracującego jako odciąg znad okapu lub zastąpienie trzonu kuchennego gazowego trzonem kuchennym elektrycznym i zastosowanie pochłaniacza w miejsce okapu, wykonanie dodatkowego kanału wentylacyjnego wywiewnego z blachy nierdzewnej w łazience na piętrze i zaleca się wspomaganie mechaniczne w/w wentylacji za pomocą wentylatora lokalnego uruchamianego przez załączenie światła, wykonanie kratki kontaktowej / tulei nawiewnych w drzwiach łazienki na piętrze o powierzchni przekroju $A=200 \text{ cm}^2$, wykonanie przewodu spalinowego nad podgrzewaczem gazowym z rury kwasoodpornej gładkiej typu S. (1) (w miejsce rury karbowanej typu S.) o średnicy Ø 100 mm z minimalnym odcinkiem prostym nad podgrzewaczem równym 50 cm, zapewnienie dopływu strumienia powietrza wentylacyjnego poprzez zamontowanie nawiewników w oknach pomieszczeń zapewniających napływ powietrza w ilościach 20-50 m³/h, montaż wywietrzników zabezpieczających kominy z otworami skierowanymi ku górze przed zawiewaniem i zamakaniem – minimum dla przewodów z piętra, zalecane dla wszystkich przewodów. W ekspertyzie technicznej inżyniera M. P. z sierpnia 2013 roku stwierdzono zagrożenie dla mieszkańców domu nr 10, konieczność zakazu użytkowania i opracowania szczegółowej opinii technicznej eliminującej we wnioskach zagrożenie dla sąsiadów oraz konieczność wyłączenia przez właściciela budynku przy ul. (...) zasilania wentylatora wyciągowego. W dniu 6 grudnia 2013 roku mistrz kominiarski J. B. wydał opinię, w której stwierdził, że przewód dymowy kominka usytuowany był pierwotnie przez poprzedniego właściciela i odprowadzał dym z pieca hermetycznego, który został rozebrany, a w jego miejsce pobudowany kominek, przewody są szczelne, jest właściwa wymiana powietrza, wszystkie podłączenia spalinowe, dymowe i wentylacyjne wyznaczone były zgodnie ze sztuką budowlaną przez poprzedniego lokatora i nie były przez obecnego poprawiane, zapach dymu do sąsiadki nie przedostaje się przez nieszczelne kominy, ale z powodu jej zbyt szczelnych okien, co powoduje, że wentylacja pracuje jako czerpnia powietrza zasysając dym z zewnątrz, wymieniona została rura odprowadzająca spaliny z podgrzewacza wody oraz zamontowana kratka w osłonie pieców gazowych, przewody dymowe, spalinowe i wentylacyjne znajdujące się w pomieszczeniach domu nr 8 pozostają sprawne technicznie i kwalifikują się do bezpiecznej eksploatacji, a właściwą wymianę powietrza i odpływ spalin z przewodów gwarantują wykonane czerpnie z dopływem powietrza zewnętrznego. W opinii z dnia 16 lipca 2014 roku biegły sądowy A. P. stwierdził, że wykonując remont i przebudowę instalacji grzewczej w budynku mieszkalnym przy ul. (...) w P. właściciel zastosował materiały i urządzenia powszechnie stosowane i dopuszczone do użytkowania w naszym kraju, a prace wykonały osoby uprawnione w sposób prawidłowy, kominiarze wydali pozytywne opinie o prawidłowym podłączeniu i funkcjonowaniu przewodów spalinowych i wentylacyjnych dla zainstalowanych urządzeń tj. kotła gazowego c.o., gazowego c.w.u. i kominka opalanego drewnem, zainstalowane źródła ciepła: kocioł gazowy c.o., pojemnościowy gazowy podgrzewacz wody i kominek opalany drewnem nie stwarzają zagrożenia dla zdrowia, życia i mienia dla mieszkańców budynku nr (...), nie są to urządzenia śmiertelne, budynek nr (...) nie mógł nie posiadać przewodów kominowych, gdyż nie mógłby być dopuszczony do zamieszkania i użytkownicy nie mogliby w nim normalnie mieszkać przez kilkadziesiąt lat, pojawiający się okresowo nieprzyjemny zapach spalin w budynku nr (...) można wyeliminować lub bardzo zminimalizować poprzez zapewnienie prawidłowego funkcjonowania wentylacji grawitacyjnej i ewentualnie podwyższyć około 1 – 1,5 m wylot z kanału spalinowego, a czynności te powinny być wykonane w w/w kolejności. W protokole zdawczo – odbiorczym z dnia 18 lutego 2016 roku mistrz kominiarski S. B. stwierdził, że przewody wentylacyjne i spalinowe budynku przy ul. (...) są sprawne technicznie i kwalifikują się do bezpiecznej eksploatacji. W swojej opinii z dnia 14 marca 2016 roku mistrz kominiarski P. P. stwierdził, że jest możliwość podłączenia kominka w salonie po dobudowaniu przewodu żaroodpornego, wyprowadzenie go ponad dach o 1 metr i zakończenie nasadą komina typu strażak huzar, uszczelnieniu przewodu wentylacyjnego od kominka, a przewód dymowy służył do pieca węglowego hermetycznego i został do niego podłączony kominek. W opinii z dnia 15 kwietnia 2016 roku biegły sądowy W. M. stwierdził, że dokonane pomiary nie potwierdziły zagrożenia zdrowia i życia mieszkańców budynku przy ul. (...) w P.. Podczas wykonywania pomiarów H. R. najpierw nie chciała wpuścić biegłego

z policją, a kiedy już wpuściła to wbrew uwadze biegłego, by tego nie robiła, otworzyła okna dachowe przed pomiarem. W opinii z dnia 20 kwietnia 2016 roku mistrz kominiarski P. P. stwierdził, że w obecnym stanie przewody kominowe są nieszczelne i nie spełniają swojej funkcji, w celu poprawienia stanu technicznego przewodów należy uszczelnić przewód dymowy od kominka rurą żaroodporną na całej długości i podwyższyć przynajmniej 1 metr ponad czapkę istniejącego komina, przewody wentylacyjne uszczelnić alufolem lub rurami z blachy nierdzewnej, a właściciele posesji nr (...) nie pozwolili na wejście do ich domu i przeprowadzenie inwentaryzacji. Mistrz Kominiarski M. G. w swojej opinii stwierdził nieszczelność przewodu dymowego od kominka, co stwarza zagrożenie dla mieszkańców budynku przy ul. (...), natomiast nie wypowiedział się co do zagrożenia mieszkańców budynku przy ul. (...), ponieważ nie został tam wpuszczony. W przeprowadzonej w dniu 20 listopada 2017 roku inwentaryzacji przewodów kominowych mistrz kominiarski M. G. stwierdził konieczność zamontowania wkładu kominowego z rury żaroodpornej na całej długości przewodu kominowego. Przed małżonkami H. w domu przy ul. (...) w P. mieszkały B. M., która zapamiętała, że najpierw był piec węglowy, a później zostało zamontowane ogrzewanie gazowe, a według jej teścia przewody kominowe należały do państwa R., którzy im pozwolili z tych przewodów korzystać oraz K. M., która zapamiętała, że mieli da oddzielne kominy i nigdy nie korzystali z kominów państwa R., najpierw był piec węglowy, a później zostało zamontowane ogrzewanie gazowe, kiedy H. R. przeprowadzała remont kominów, to wówczas powiedzieli jej, że nie mają pieniędzy na remont, więc ona im odpowiedziała, że nie będzie od nich żądała zwrotu pieniędzy i wyremontuje wszystkie kominy, podczas którego to remontu z komina został usunięty metalowy wkład. Pracownicy Powiatowego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w P. E. F. i A. K. nie zostali wpuszczeni na teren posesji przy ul. (...), kiedy przyjechali na oględziny. Również biegły z zakresu kominiarstwa P. C. nie został już kilkakrotnie wpuszczony na teren posesji nr (...), przez co nie może wydać opinii zleconej przez Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego. M. H. (2) nie była dotychczas karana. R. H. był już karany.

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd obdarzył wiarą zeznania świadków: M. S. - k. 53v-54, K. M. – k. 55-55v, E. F. – k. 124v, A. K. – k. 124v-125v, P. C. – k. 167-168, gdyż zeznania są logiczne zgodne i konsekwentne oraz znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, a w szczególności w opiniach i ekspertyzach, a świadkowie ci nie są osobiście zainteresowani treścią rozstrzygnięcia. Sąd nie dał wiary zeznaniom świadków H. R. – k. 27-28, T. R. – k. 28-28v, B. M. – 54-55 i A. R. – k. 166v, ponieważ ich zeznania zdeterminowane są ostrym konfliktem z oskarżonymi i nie sposób przypisać im obiektywnego podejścia do sprawy, a ponadto ich zeznania są sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym. Sąd obdarzył wiarą: dane z KRK – k. 16, 17, 59, 68-70, opinię techniczną – k. 32-34, kopię części opinii – k. 37, 41, postanowienia Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego – k. 47, 48-49, postanowienia L. Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego – k. 50-51, 160-162, 163-165, odpowiedź na skargę – k. 52, decyzje L. Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego – k. 61-63, 64-66, decyzję Wojewody L. – k. 75-76, ekspertyzę - k. 86-90, dokumentację fotograficzną – k. 91-98, 104-105, protokół rozprawy administracyjnej – k. 100-101, szkic – k. 102-103, operat szacunkowy – k. 106-115, opinię biegłego – k. 116-121, decyzję o pozwoleniu na użytkowanie – k. 122, postanowienie Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego – k. 123, operat techniczny wraz z mapami geodezyjnymi – k. 136-146, opinię biegłego – k. 147-149, odwołanie – k. 150-154, akt notarialny – k. 155-159 oraz z akt PR 1 Ds. 942.2017: postanowienie Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego – k. 6, raport z historii działania – k. 28-35, opinię mistrza kominiarskiego – k. 48-49, opinię inżyniera budownictwa – k. 50, opinię biegłych wraz z dokumentacją fotograficzną i szkicem – k. 51-61, decyzję Starosty (...) – k. 62, akt notarialny – k. 70-71, zawiadomienie – k. 74, zgłoszenie robót budowlanych – k. 75, opinię mistrza kominiarskiego – k. 81, postanowienie Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w P. – k. 125-127, protokół oględzin – k. 131-134, protokół kontroli – k. 137, protokół zdawczo – odbiorczy – k. 138, dokumentację fotograficzną – k. 139-143, protokół oględzin – k. 155-157, decyzję Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w P. – k. 165, decyzję Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego – k. 180-185, 186-189, dokumentację fotograficzną – k. 195, decyzję L. Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego – k. 226-229, opinię biegłego – k. 261-266, opinię biegłego – k. 267-269, opinię biegłego – k. 270-271, 275-276, ponieważ zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby i w przewidzianej prawem formie, a sąd nie znalazł podstaw by powyższe dowody zakwestionować. Wprawdzie istnieją między biegłymi rozbieżności co do istnienia zagrożenia, ale wynika to z faktu, że niektórzy biegli zakładają to zagrożenie czysto teoretycznie bez wcześniejszych pomiarów i faktycznie każde spalanie może wiązać się z istnieniem zagrożenia, ale najbardziej

miarodajna jest opinia W. M., który dokonał pomiaru w lokalu nr (...) przy rozpalonym w lokalu nr (...) kominku i nie stwierdził jakiegokolwiek zagrożenia.

Zarówno M. H. (2) jak i R. H. nie przyznali się do winy.

Powyższe ustalenia prowadzą do wniosku, że nie można żadnemu z oskarżonych przypisać popełnienia czynu z art. 90 i 91a ustawy prawo budowlane w zb. z art. 160 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Oskarżeni wybudowali kominek zgodnie ze sztuką budowlaną, czego nie kwestionuje żaden z fachowców, którzy składali w tej sprawie swoje opinie i ekspertyzy. Jeżeli którykolwiek stwierdzał zagrożenie to jego przyczyna nie tkwiła w konstrukcji kominka, ale w porowatej strukturze ścian komina powodującej przenikanie spalin lub ciągu wstecznym spowodowanym zbyt dużym uszczelnieniem lokalu nr (...), gdyż przy zbyt małym dopływie powietrza zewnętrznego dochodzi do zasysania powietrza wraz z dymem z komina. Oskarżeni nie budowali przedmiotowego komina, więc nie mieli wpływu na jego konstrukcję w przeciwieństwie do H. R., która przeprowadziła remont kominów, podczas którego usunięty został metalowy wkład z komina, ale konsekwentnie wyrażali wolę uszczelnienia komina poprzez zamontowanie stalowego wkładu, czego bez swojej winy nie mogli uczynić, ponieważ H. R. skarżyła wszelkie decyzje uprawniające ich do wykonania tych czynności nie dopuszczając do ich uprawomocnienia. Na zbyt duże uszczelnienie lokalu nr (...), co powoduje zasysanie powietrza z komina i ciąg wsteczny oskarżeni również nie mają wpływu, gdyż rozwiązanie tego problemu leży w gestii właścicielki lokalu nr (...) lub osoby przez nią upoważnionej. To co oskarżeni mogli w tych warunkach zrobić dla właściwego funkcjonowania komina to zrobili wzywając mistrza kominarskiego. Sytuację komplikuje też fakt, że istnieją sprzeczne opinie co do istnienia zagrożenia, a jedyny biegły, który dokonał pomiarów zaprzeczył istnieniu zagrożenia, więc trudno od laików jakimi są oskarżeni wymagać, żeby właściwie ocenili istnienie zagrożenia po to, by mu przeciwdziałać. Sytuację mogłaby rozwiązać ostateczna i prawomocna decyzja nakładająca na oskarżonych obowiązek wykonania czynności zmierzających do zapewnienia bezpiecznego funkcjonowania przewodów kominowych, ale takiej decyzji przeciwstawia się H. R., co może wskazywać, że wbrew deklarowanemu u niej poczuciu zagrożenia, takie poczucie faktycznie u niej nie występuje. W przeciwnym wypadku dążyłaby do tego, żeby oskarżeni jak najszybciej uszczelnili przewód kominowy podnosząc jej bezpieczeństwo. Nie sposób uwierzyć, że kwestia własności przewodu kominowego jest dla niej więcej warta niż własne życie. Kwestia samowoli budowlanej została już rozstrzygnięta prawomocnym wyrokiem w innej sprawie, a ponadto wobec zmiany przepisów zakres remontu jaki wykonywali oskarżeni nie wymaga ani pozwolenia budowlanego ani zgłoszenia, więc dalsze rozważania w tym zakresie są bezprzedmiotowe. Biorąc powyższe pod uwagę jedynym wyrokiem jaki mógł w tej sprawie zapisać odnośnie czynu zarzucanego im w pkt I jest wyrok uniewinniający. Z powyższych względów nie można też przypisać oskarżonym popełnienia czynu z art. 190a § 1 k.k., jak również z tego powodu, że działania sprawców powinien charakteryzować zamiar nękania pokrzywdzonych, na co nie wskazuje materiał dowodowy, z którego wynika, że oskarżeni chcieli mieć po prostu kominek, co jest naturalne u właścicieli domu jednorodzinnego.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia art. 632 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 640 k.p.k. Wprawdzie oskarżyciela na wstępie postępowania skorzystała z prawa ubogich i został jej wyznaczony pełnomocnik z urzędu, ale biorąc pod uwagę czas trwania postępowania i bezzasadność stawianych przez nią zarzutów, sąd uznał, że miała dostatecznie dużo czasu, by zgromadzić środki niezbędne dla finansowania swoich prywatnych spraw bez przerzucania tego finansowania na podatników.